

Министерство на културата

КС-53
 Дата 11.12.97

ДО
 КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министър

04-00-743/11.12.97

Г. Б. Стоянов
12 декември 1997

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На основание чл.18, ал.2 от Закона за Конституционния съд сме конституирани като заинтересована страна по Конституционно дело N 15 от 1997 г.

Въз основа на предоставения ни заверен български превод на Рамковата Конвенция за защита на националните малцинства, изразяваме следното становище:

Министерството на културата оценява значимостта на Рамковата Конвенция за защита на националните малцинства за утвърждаването на култура на диалог и толерантност в Европа. Защитата на многообразието на културите е критерий за реалната демократичност на всяко съвременно общество и културните различия са част от националното културно богатство. Тяхното запазване, именно като жива културна традиция, създадена в България е едно от условията за съхранението и развитието на българската национална идентичност.

Основният въпрос, поставен в искането на народните представители засяга общото съответствие между нормите на Конституцията на Република България и Рамковата Конвенция за защита на националните малцинства. Нашето становище е, че нейните отделни разпоредби и тя като цяло съответства на основния закон на Република България. Аргументите за това твърдение се свеждат главно до следното:

В международното право не съществува единно разбиране за смисъла и обхвата на понятието "национално малцинство". Изключителното разнообразие от форми на етно-културна и религиозна солидарност в границите на Европа, не позволяват за сега изработването на подобно единно разбиране. В България съществуват различни етнически и религиозни общности, които са част от културното богатство на нашата страна. Приложението на общите норми на Конвенцията към тези общности не поставят под съмнение нито унитарния характер на българската държава, нито нейната териториална цялост и национална сигурност.

В Рамковата Конвенция за защита на националните малцинства не се отбелязват норми, които биха могли да бъдат третирани като предписващи или засягащи по някакъв начин териториални въпроси. Ето защо, проблемът, дефиниран от народните представители като "териториално действие на Рамковата Конвенцията за защита на националните малцинства", не съществува.

Атакуването на чл.7 и чл.8 от Конвенцията не е основателно, доколкото от една страна предполага атакуване на самата норма на Общата декларация за правата на човека, а от друга - се базира на презумпцията за възможно изменение на правото на сдружаване в конституиране на политически субекти на етническа или религиозна основа. В българското законодателство съществуват достатъчно гаранции за недопускането на подобна трансформация.

Противоречието, на което обръщат внимание народните представители, по отношение на понятието "малцинствен език" и дори противопоставянето му на приетото в нашето законодателство понятие "майчин език" не следва да бъде прието. Българското законодателство вече е решило проблема с правото на изучаване на майчиния език. В този смисъл, ние считаме, че нормите на Рамковата Конвенция за защита на националните малцинства са изпълнени в нашите условия.

Същото може да се твърди и по отношение на изразеното от народните представители опасение за промяна на смисъла на употребата на официалния български език при контакт с административните власти.

Възможността за поставяне на надписи с обществено предназначение на език, различен от официалния /чл.11, ал.3/, допусната с изрично посочване на условията, възможностите и решението на гържавите, ратифицирали Рамковата Конвенция не накърнява изключителното право на официалния български език. Подобно решение може да бъде взето, при наличие на определени условия, и то ще допринесе за утвърждаването на свободния и демократичен характер на българското общество.

В заключение Министерството на културата смята, че практическата реализация на принципите, залегнали в Рамковата Конвенция в защита на националните малцинства, се намира в съответствие с нормите на българското законодателство. Ратифицирането ѝ, за пореден път ще докаже готовността на нашата страна да приеме културата на диалог и толерантност и да възстанови международния си престиж, като страна с европейски традиции и демократично бъдеще.

МИНИСТЕРСТВО НА
КУЛТУРАТА.
Емма МОСКОВА/
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
2

сЛ/РЕН56